

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ในอำเภอ
เขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอในประเด็นสำคัญจำแนกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย
อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสมาชิก ในอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

1.1.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

1.1.2 ความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินงาน

1.1.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาข้อมูลจากสมาชิก ที่จดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
วิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 และได้รับการอนุมัติตั้งแต่ วันที่ 10 ตุลาคม 2548 ถึงวันที่ 13
พฤษภาคม 2551 ในอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 23 แห่ง สมาชิกทั้งสิ้น 276 ราย
คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 164 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 59.42 ของประชากรทั้งหมด และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random
sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทางสังคมของสมาชิก สมาชิกในอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี
มากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 48.89 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา
มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก เฉลี่ย 3.27 ปี สมาชิกเกือบหนึ่งในสามมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
กลุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สมาชิกได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน จากสื่อออนไลน์

สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม โดยสื่อบุคคลที่สมาชิกส่วนใหญ่ได้รับความรู้ คือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร สื่อมวลชนที่สมาชิกมากกว่าสี่ในห้า ได้รับความรู้ คือ วิทยุโทรทัศน์ และสื่อกิจกรรมที่สมาชิกหนึ่งในสาม ได้รับความรู้ คือ การอบรม

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิก สมาชิกมากกว่าสองในสามประกอบอาชีพทำการเกษตร โดยสมาชิก ประมาณสามในห้า ประกอบอาชีพทำนา สมาชิกมีรายได้จากการอาชีพหลักเฉลี่ย 314,792.70 บาทต่อปีต่อครัวเรือน โดยเฉลี่ย มีสมาชิกในครัวเรือน 3.32 ราย ในครัวเรือนมีแรงงานเฉลี่ย 1.65 ราย สมาชิกเกือบครึ่งหนึ่งมีหุ้นในกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มนี้มีหุ้น โดยเฉลี่ยจำนวน 1.66 หุ้น รายได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้ 3 ลักษณะ คือ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่มีรายได้จากการเงินปั้นผล โดยสมาชิกได้รับเงินปั้นผลเฉลี่ย 1,041.11 บาทต่อปี สมาชิกเกือบหนึ่งในสิบมีรายได้จากการค่าแรงงานและปั้นผล โดยสมาชิกได้รับค่าแรงงานและปั้นผล เฉลี่ย 53,184.62 บาทต่อปี และสมาชิกส่วนน้อย ได้รับค่าแรงงานเฉลี่ย 60,000 บาทต่อปี โดยภาพรวมสมาชิกมีรายได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน เฉลี่ย 16,480.16 บาท/ปี

1.3.3 ความคิดเห็นของสมาชิก เกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน จำนวน 4 ด้าน พบว่า สมาชิก มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุดเหมือนกันทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยภาพรวมสมาชิกมีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด 9 ประเด็น พบว่า

(1) การวางแผนดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน โดยภาพรวมสมาชิก มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด 7 กิจกรรม โดยเรียงลำดับ จากค่านเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การจัดทำแผนปฏิบัติงาน 2) การถ่ายทอดแผนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทำแผนการดำเนินงานอย่างเหมาะสม 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจัดทำแผนการดำเนินงาน 5) การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำแผนการดำเนินงาน 6) การมีส่วนร่วมของสมาชิก ในการกำหนดเป้าหมายของวิสาหกิจชุมชน และ 7) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการกำหนดทิศทางของวิสาหกิจชุมชน

(2) การบริหารงาน โดยภาพรวมสมาชิก มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด 5 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่านเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การกำหนดโครงสร้างบริหารงานของวิสาหกิจชุมชน 2) การแบ่งหน้าที่ในการบริหารงาน 3) การกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ 4) การจดบันทึกการเงิน / บัญชี และ 5) การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ แก่สมาชิก

(3) การบริหารคณะกรรมการ โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วย ในระดับมากที่สุดทั้ง 6

กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการ 2) การเป็นที่ยอมรับของสมาชิก 3) การจัดโครงสร้างคณะกรรมการ 4) การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ 5) การพัฒนาความรู้ด้านการบริหารจัดการของคณะกรรมการ และ 6) การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ

(4) การบริหารสมาชิก โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 3 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การกำหนดเงื่อนไขการรับสมาชิก 2) การพัฒนาสมาชิก และ 3) การสร้างขวัญกำลังใจ / ความพึงพอใจ / แรงจูงใจให้แก่สมาชิก

(5) การจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสาร โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 7 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การแสวงหาความรู้ใหม่ 2) การรวบรวมภูมิปัญญาท่องถิ่น 3) การต่อยอดภูมิปัญญาท่องถิ่น 4) การแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท่องถิ่น 5) การสื่อสาร / ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่สมาชิก 6) การถ่ายทอดภูมิปัญญาท่องถิ่น และ 7) ระบบการจัดเก็บข้อมูลของวิสาหกิจชุมชน

(6) การบริหารจัดการทุนและผลประโยชน์ โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วย ในระดับมากที่สุด 2 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การบริหารจัดการทุน และ 2) การจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างสมาชิก

(7) ความรับผิดชอบต่อชุมชน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 กิจกรรม คือ ความรับผิดชอบต่อสาธารณะในด้านใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และสมาชิกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 กิจกรรม

(8) การทบทวนผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 กิจกรรม ได้แก่ การนำปัญหาในการดำเนินการไปแก้ไขปรับปรุง

(9) การประเมินผล โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 กิจกรรม คือ การประเมินศักยภาพของกลุ่มร่วมกัน และสมาชิกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 กิจกรรม

2) ด้านการผลิต โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด 3 ประเด็น พบว่า

(1) กระบวนการผลิต โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 8 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การใช้เทคโนโลยีความรู้พื้นฐานในการผลิต 2) การควบคุมคุณภาพการผลิต 3) ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม 4) การใช้เทคโนโลยีทันสมัยในการผลิต 5) ความรู้ความสามารถของบุคคลผู้ผลิต 6) การวิเคราะห์ด้านทุนการผลิต 7) การวิเคราะห์คุณภาพของวัตถุดิบ และ 8) วิธีการจัดซื้อหรือจัดหาวัตถุดิบ

(2) การจัดการผลผลิต โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาวิธีการผลิตสินค้า / บริการ และกระบวนการรับรองมาตรฐานของสินค้า / บริการ

(3) กระบวนการจัดการสินค้า และบริการ โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 กิจกรรม คือ การบริหารให้เกิดความเชื่อมโยงกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน

3) ด้านการตลาด โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด 3 ประเด็น พบว่า

(1) การตลาด โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การบันทึกรายละเอียดคำสั่งซื้อของลูกค้า และการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด

(2) การส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 4 กิจกรรม โดยเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การเปิดโอกาสให้แหล่งผลิตเป็นที่ศึกษาดูงาน 2) การสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงาน / องค์กรอื่นๆ 3) การส่งเสริมการใช้สินค้า / ผลิตภัณฑ์ภายในสมาชิกกลุ่ม และ 4) การโฆษณา / ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ

(3) การบริหารตลาด โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 2 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การกำหนดแหล่งจำหน่าย/แหล่งบริการ/ลูกค้า เป้าหมาย และ 2) การติดตามข้อมูล / ความต้องการของตลาด

4) ด้านการเงิน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด 2 ประเด็น พบว่า

(1) การระดมทุน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 4 กิจกรรม โดยเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การซ่อมแซมเครื่องจักร 2) การซ่อมแซมทางบัญชี 3) การซ่อมแซมเครื่องจักร 4) การซ่อมแซมเครื่องจักร

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน 3) การรักษาความปลอดภัยในสถานที่ 4) การระดมทุนจากภายในสมาชิก เช่น หุ้น การออมทรัพย์

(2) ระบบบัญชี โดยภาพรวมสมาชิกเรื่องที่สมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า สมาชิกเห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 6 กิจกรรม โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การกำหนดแผนการใช้จ่ายเงิน 2) การจัดทำหลักฐานทางบัญชีอย่างเป็นระบบ 3) การกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงิน 4) การลงทะเบียนรายรับ / รายจ่าย / การปิดบัญชีประจำวัน 5) การตรวจสอบ / รายงานการเงินประจำปี และ 6) การตรวจสอบ / รายงานการเงินประจำเดือน

1.3.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน

1) การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนด้านการบริหารจัดการตามความคิดเห็นของสมาชิก พบว่า สมาชิกมีปัญหาและข้อเสนอแนะ ในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

(1) การวางแผนการดำเนินงาน สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม ระบุว่า การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มไม่ชัดเจน และ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในห้า มีปัญหารึ่งไม่มีความพร้อมด้านข้อมูลเพื่อประกอบการวางแผนดำเนินงาน ดังนั้น สมาชิกประมาณสองในห้า เสนอแนะว่า ควรให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงานกลุ่ม และมีสมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรพัฒนาความรู้ด้านการวางแผนให้กับบุคลากร

(2) คณะกรรมการ สมาชิกเกือบหนึ่งในสิบ ระบุว่า คณะกรรมการมีปัญหารือถึงการขาดความตื่นตัวในการบริหารงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และสมาชิกเพียงเล็กน้อย มีปัญหารือถึงคณะกรรมการขาดความเข้าใจในการจัดโครงสร้างหน้าที่ของกลุ่ม วิสาหกิจชุมชน ดังนั้น สมาชิกมากกว่าหนึ่งในห้าเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงคณะกรรมการเมื่อคราวระทึก และความตื่นตัว และสมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรมีการฝึกอบรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้นำ

(3) สมาชิก สมาชิกเกือบครึ่ง มีปัญหาในเรื่องการไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม มีปัญหารือถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน และสมาชิกส่วนน้อย มีปัญหารือถึงไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดังนั้น สมาชิกมากกว่าสามในสี่ ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ร่วมกัน สมาชิกมากกว่าครึ่งหนึ่ง เสนอแนะว่า ควรพัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่นการอบรม
ศึกษาดูงาน

(4) การจัดการข้อมูลข่าวสาร สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ มีปัญหาเรื่องการ
ประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่ม และสมาชิกส่วนน้อย มีปัญหาเรื่องการวางแผนในการແຄນເປີ່ຍນ
ข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ/ເອກະພາບ ດังนั้น สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม ໃຫ້ຂໍ້ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມື
ການປະຕິບັດກົດລົງທຶນ ໄຫັນຸຄລກພາຍນອກທຣານຍ່າງທົ່ວໂສງ ສາມາຊີກເກືອບສອງໃນໜ້າ
ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ມີການປະຕິບັດພໍ່ເພື່ອແພີ່ມແພ່ວ່າຂໍ້ອຳນົດກັບສາມາຊີກ ແລະ ອານຸມືກົດລົງທຶນແຄນເປີ່ຍນ
ຂໍ້ອຳນົດຂ່າວສາຮາຈາກภาครຸ່ງ/ເອກະພາບ ຕາມລຳດັບ

(5) การประเมินผล ສາມາຊີກมากกว่าหนึ่งໃນສົບ ມີປັບປຸງໃນເຮືອການມີສ່ວນ
ຮ່ວມໃນການປະຕິບັດກົດລົງທຶນຂອງກົດລົງ ແລະ ໄນມີການປະຕິບັດກົດລົງທຶນດໍາເນີນງານຂອງກົດລົງ
ຕາມລຳດັບ ດังນັ້ນ ສາມາຊີກເກືອບສອງໃນໜ້າ ໃຫ້ຂໍ້ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໃຫຍ່ທີ່ພົບມາ
ປັບປຸງແກ້ໄຂຢ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ແລະ ສາມາຊີກສ່ວນນ້ອຍ ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ປະຕິບັດກົດລົງ
ດໍາເນີນງານປະຕິບັດກົດລົງທຶນ

2) ການດໍາເນີນງານວິສາຫາກົດລົງທຶນດໍາເນີນການພລິຕາດຕາມຄວາມຄືດເຫັນຂອງສາມາຊີກ
ພບວ່າ ສາມາຊີກມີປັບປຸງແລະ ຂໍ້ເສັນອະນະ ດັ່ງນີ້ ສາມາຊີກປະມານຫຸ່ນໃນສື່ ມີປັບປຸງໃເຮືອການມີສ່ວນ
ໃນໄໝໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງຄຸນພາພ ແລະ ສາມາຊີກສ່ວນນ້ອຍ ມີປັບປຸງເຮືອການມີສ່ວນໃນໄໝໄດ້ຮັບເຄື່ອງ
ຂອງຕລາດ ແລະ ວັດຖຸດິນໃນການພລິຕີ ໄນເພີ່ມເພີ່ມພອ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນັ້ນ ສາມາຊີກເກືອບສອງໃນໜ້າໃຫ້
ຂໍ້ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສອຄຄລົງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕລາດ ສາມາຊີກ
มากกว่าหนึ่งໃນສື່ ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນການປັບປຸງພລິຕົມກົມທີ່ໄຫ້ໄດ້ຮັບການ
ຮັບຮອງຄຸນພາພ ແລະ ສາມາຊີກมากกว่าหนึ่งໃນໜ້າ ເສັນອະນະວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນການ
ພລິຕົມກົມທີ່ໄຫ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ ແລະ ສາມາຊີກໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ ໄກສະໜັບປຸງໃຫຍ່

3) ການດໍາເນີນງານວິສາຫາກົດລົງທຶນດໍາເນີນການຕລາດຕາມຄວາມຄືດເຫັນຂອງ
ສາມາຊີກ ພບວ່າ ສາມາຊີກມີປັບປຸງແລະ ຂໍ້ເສັນອະນະ ດັ່ງນີ້ ສາມາຊີກมากกว่าหนึ่งໃນສົບ ມີປັບປຸງໃເຮືອການ
ຄວາມຮູ້ໃນການວັນແນນການຕລາດ ແລະ ສາມາຊີກສ່ວນນ້ອຍ ມີປັບປຸງເຮືອການມີສ່ວນໃຫຍ່ໃນໄໝໄດ້ຮັບເຄື່ອງ
ຮັບຮອງຂໍ້ອຳນົດກົດລົງທຶນໃຫ້ເປັນປັບປຸງ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນັ້ນ ສາມາຊີກໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ
ການເຫັນວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນການປັບປຸງພລິຕົມກົມທີ່ໄຫ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ
ການເຫັນວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນການປັບປຸງພລິຕົມກົມທີ່ໄຫ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ
ການເຫັນວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນໄໝໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ ແລະ ສາມາຊີກສ່ວນນ້ອຍ ເສັນອະນະ
ວ່າ ອານຸມືກົດລົງທຶນໄຫ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃນໄໝໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄຸນພາພ ໄກສະໜັບປຸງໃຫຍ່

4) การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนด้านการเงินตามความคิดเห็นของสมาชิก
พบว่า สมาชิกมีปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้ สมาชิกหนึ่งในห้า มีปัญหารื่องเงินทุนหมุนเวียน
ของกลุ่มไม่เพียงพอ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสิบ มีปัญหารื่องการสรุปผลกำไร-ขาดทุน และมี
สมาชิกเพียงเล็กน้อย มีปัญหารื่องการจัดสรรผลกำไรให้แก่สมาชิก ดังนั้น สมาชิกประมาณสอง
ในสาม ให้ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนส่งเสริม
อย่างต่อเนื่อง สมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรมีการซื้อขายและอุดหนุนให้จ่ายเงิน และมี
สมาชิกเพียงเล็กน้อย เสนอแนะว่า กลุ่มควรเปิดโอกาสให้มีการเพิ่มหุ้นประจำทุกปี

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจของสมาชิก ความคิดเห็นสมาชิกเกี่ยวกับ
การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน มีสิ่ง
ที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน

ผลการวิจัยแสดงว่า สมาชิกมากกว่าสองในสามเป็นเพศหญิง สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของเริงจิตรา พรหมสติต (2549: 34) สุนิตรา อภิชัย (2549: 35) และสามารถ แทนวิสุทธิ์
(2548: 94) ที่พบว่า สมาชิกวิสาหกิจชุมชน ส่วนใหญ่เป็นหญิง ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกมีอายุเฉลี่ย
48.89 ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่า อายุอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ หรือวัยกลางคน สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ
ดวงสมร พฤทธิคุณ (2549: 35) ที่พบว่า สมาชิกมีอายุเฉลี่ย 47.27 ปี ตามลำดับ ผลการวิจัยครั้งนี้
พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเริงจิตรา
พรหมสติต (2549: 34) สุนิตรา อภิชัย (2549: 35) และดวงสมร พฤทธิคุณ (2549: 35) สมาชิก
ได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชนจากสื่อนุคคล สื่อมวลชน และสื่อจิกรรม โดย
สื่อนุคคลที่สมาชิกส่วนใหญ่ได้รับความรู้ ก็คือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สื่อมวลชนที่สมาชิกสื่อ
ในห้าได้รับความรู้ ก็คือ วิทยุโทรทัศน์ และสื่อจิกรรมที่สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสามได้รับความรู้ ก็คือ
ได้รับการอบรม และจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก แตกต่าง
กับผลการวิจัยของเริงจิตรา พรหมสติต (2549: 63) ที่พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีอาชีพหลักในการทำ
สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น และขัดแย้งกับ ดวงสมร พฤทธิคุณ (2549: 36) ที่พบว่า สมาชิกวิสาหกิจ
ชุมชนส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งประกอบอาชีพรับจำนำ ผลการวิจัย พบว่า สมาชิกมีรายได้จากการอาชีพ
หลักเฉลี่ย 314,792.70 บาทต่อปีต่อครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน เฉลี่ยครัวเรือนละ 1.65

ราย ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยของเริงจิตร พรหมสกิต (2549: 38) ที่พบว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ช่วยทำการเกษตรเฉลี่ยครัวเรือนละ 2.28 คน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน เฉลี่ย 3.27 ปี สมาชิกหนึ่งในสามมีความดีในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมร่วมกัน สมาชิกเกือบครึ่งมีหุ้นในกลุ่ม เฉลี่ย 1.66 หุ้น สมาชิกลงหุ้นเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกลุ่ม และจะได้รับเงินปันผลเมื่อการประกอบกิจการมีผลกำไร

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม มีรายได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม สมาชิกส่วนน้อยเท่านั้นที่มีรายได้จากการค่าแรงงาน โดยมีรายได้เฉลี่ย 60,000 บาทต่อปี ดังนั้น สมาชิกส่วนใหญ่จึงต้องหารายได้เพิ่มเติมจากค่าแรงงานที่ได้รับ และยังพบว่าสมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ มีรายได้จากการเงินปันผล แสดงให้เห็นว่ากลุ่มนี้มีการดำเนินกิจกรรมทำให้มีผลกำไรที่สามารถปันผลเฉลี่ยคืนแก่สมาชิกได้

2.2 ความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน สมาชิกมากกว่าสามในสี่ ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และสมาชิกมากกว่าครึ่งหนึ่ง เสนอแนะว่า ควรพัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่น การฝึกอบรม ศึกษาดูงาน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน โดยภาพรวมสมาชิกมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ได้แก่ ประเด็น ดังนี้

1) การวางแผนดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน สมาชิกเห็นด้วยว่ามีการดำเนินการเกี่ยวกับ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการกำหนดเป้าหมายทิศทางของวิสาหกิจชุมชน โดยจัดทำแผนการปฏิบัติงานและถ่ายทอดแผนปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบรวมทั้งปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ ตลอดจนปรับแผนการดำเนินงานตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิดเห็นเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจแผนการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน อาจเป็นเพราะสมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน 3-4 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทะวงศ์ศรี (2547: 76) ที่พบว่า การให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้สมาชิกรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของกลุ่mvิสาหกิจชุมชนนั้น และบุญรอด คำทะรี (2549: 73) พบว่า สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงาน มีการประชุมกำหนดเป้าหมายและทิศทางในทุกๆ ขั้นตอนการดำเนินงาน

2) การบริหารงาน สามารถเห็นด้วยว่ามีการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างบริหารงานของวิสาหกิจชุมชน การแบ่งหน้าที่ในการบริหารงาน กำหนดกฎระเบียบ/ข้อบังคับ การจดบันทึกการเงิน/บัญชี และการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินและอื่นๆให้สมาชิกได้รับทราบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญรอด คำทะริ (2549: 74) ที่พบว่า กลุ่มนี้ โครงสร้างพร้อมแบ่งหน้าที่ มีการบันทึก กำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ ไว้อย่างชัดเจน และมีกฎระเบียบ ข้อบังคับ แต่ไม่มีการบันทึก โดยจะใช้ประเพณีปฏิบัติและวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชน เป็นเงื่อนไขในการออกแบบกฎระเบียบ มีการบันทึกทุกครั้งที่มีกิจกรรมรับ-จ่าย พร้อมทั้งมีการเปิดเผย ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลอื่นๆให้สมาชิกทราบสมำ่เสมอ และ สามารถ แทนวิสุทธิ์ (2548: 48) พぶว่า กลุ่มจัดการด้านการดำเนินงานกิจกรรมด้านการเงินกรบัญชี และการจัดสรรผลกำไรอย่าง เป็นสัดส่วนตามกฎระเบียบ ที่ได้วางไว้อย่างชัดเจน

3) การบริหารคณะกรรมการ สามารถเห็นด้วยว่า การดำเนินการเกี่ยวกับ วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการ เป็นที่ยอมรับของสมาชิก และเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับ การจัดโครงสร้าง การกำหนดบทบาทหน้าที่ พัฒนาความรู้ด้านการบริหารจัดการ และการ ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสามารถ แทน วิสุทธิ์ (2548: 151) ที่พบว่า คณะกรรมการบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้มากจากความต้องการของ สมาชิก การเลือกตั้งมีความเหมาะสม และสมาชิกมีส่วนร่วมในการคัดสรร คัดเลือก และ วิทยาจัน ทะศรีวงศ์ (2547: 48) ที่พบว่า กลุ่มได้มีการวางแผนโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจน โดย สมาชิกทุกคนร่วมรับผิดชอบ โดยการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารตั้งแต่เริ่มต้น

4) การบริหารสมาชิก สามารถเห็นด้วยว่ามีการดำเนินการเกี่ยวกับการ กำหนดเงื่อนไขการรับสมาชิก การพัฒนาสมาชิก การสร้างขวัญกำลังใจ/ความพึงพอใจ/แรงจูงใจ/ ให้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยาจันทะศรีวงศ์ (2547: 48) ที่ พบว่า สมาชิกกลุ่มถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จ โดยสมาชิกต้องให้ความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมสร้างสรรค์เพื่อเป็นประโยชน์แก่กลุ่ม

5) การจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสาร สามารถมีความเห็นด้วยว่ามีการ ดำเนินการเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ การรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น การต่อยอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่น การต่อสาร/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่สมาชิก การ ถ่ายทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น และระบบการจัดเก็บข้อมูลของวิสาหกิจชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นเพียง สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีแหล่งรับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน จากหลายแหล่ง ทั้ง จากทางเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของวิทยาจันทะศรีวงศ์ (2547: 78) ที่พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนี้มีได

ครอบคลุมเฉพาะการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานให้สมาชิกรับทราบ แต่ยังจำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องอื่นๆจากภายนอกด้วย เพื่อให้กลุ่มสามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และ วิทยา จันทะวงศ์ศรี (2547: 50) ยังพบว่า กลุ่มได้มีการกำหนดการประชุมเป็นประจำทุกเดือน เพื่อปรึกษาหารือ และรายงานสถานการณ์ การดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ได้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ โดยสมาชิกที่มีโอกาสได้รับทราบข้อมูลหรือได้รับการอบรมเรื่องต่างๆมารายงานให้กับสมาชิกภายในกลุ่มทราบ เพื่อเป็นการพัฒนาสมาชิกให้มีโอกาสสรับทราบข้อมูลเท่าเทียมกัน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากลุ่มด้วย

6) การทบทวนผลการดำเนินงานของวิชาหกิจชุมชน สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการนำไปสู่ทางในการดำเนินการไปแก้ไขปรับปรุง ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยของบุญรอด คำทธิ (2549: 74) ที่พบว่า มีการนำไปสู่ทางที่พูนมาปรับปรุงแก้ไขเพียงบางประเด็น เพราะกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

2.2.2 ด้านการผลิต สมาชิกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการด้านการผลิต ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ประเด็น ดังนี้

1) กระบวนการผลิต สมาชิกเห็นด้วยเกี่ยวกับ ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต การวิเคราะห์คุณภาพของวัตถุคุณ วิธีการจัดซื้อหรือจัดหาวัตถุคุณ การใช้เทคโนโลยีความรู้พื้นฐานในการผลิต การใช้เทคโนโลยีสมัยในการผลิต ความรู้ความสามารถของผลิต และการควบคุมคุณภาพการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทะวงศ์ศรี (2547: 74) ที่พบว่า การผลิตที่ดี ควรเป็นการผลิตที่ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ การผลิตในชุมชน หากเป็นการผลิตที่อาศัยวัตถุคุณที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น จะทำให้ต้นทุนอันเกิดจากการจัดหาวัตถุคุณลดลง จึงต้องพิจารณาว่า ชุมชนของตนมีความ ได้เปรียบในการผลิตสินค้าใด รวมถึงความ ได้เปรียบในทักษะการผลิตด้วย และจำเป็นต้องคำนึงถึงการผลิตในระยะยาวด้วย ต้องคิดค้นหาสิ่งที่สามารถทดแทนกันได้ และวางแผนระยะยาวในการสนับสนุนให้มีการผลิตวัตถุคุณภายในชุมชน ให้มากขึ้น ส่วนเรื่องที่มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีความต้องการให้ได้รับการปรับปรุงจึงอ้างว่าทำเลที่ตั้งของแหล่งผลิตสินค้า และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต ดังเช่น สุนิตร อาทิชัย (2549: 55) พบว่า ผลต่อเนื่องของการผลิตทำให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นในชุมชน เนื่องจากการใช้วัตถุคุณ หรือนำวัตถุคุณจากภายนอกมาผลิตทำให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์

2) การขัดการผลผลิต สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการออกแบบสินค้า การออกแบบรูปแบบที่สูง ออกแบบบริการ และกระบวนการรับรองมาตรฐานของสินค้า/บริการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกัลยา ศรีวงศ์ (2550: 86) ที่พบว่า มี

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทอย่างชัดเจน เพื่อเป็นข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย สองคดีดังกล่าวสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2546: 1) ที่ได้จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนในด้านการกำหนด มาตรฐานและการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการหนึ่งดำเนินการหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภค ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ว่า “การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จัดทำข้อกำหนดที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชน และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางปฏิบัติที่ไม่ซับซ้อนและสอดคล้องกับวิธีการผลิตของผู้ผลิตในชุมชน โดยเน้นให้เกิดการนำไปปฏิบัติได้โดยง่าย”

2.2.3 ด้านการตลาด สมาชิกมีความเห็นด้วยกับการดำเนินการด้านการตลาด ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น ปรากฏผลดังนี้

1) การตลาด สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนด ราคาสินค้าโดยเปรียบเทียบกับคู่แข่ง การกำหนดราคามากการคิดจุดคุ้มทุน ซ่องทางหรือวิธีการ จำหน่ายสินค้า/บริการ พัฒนาช่องทางการตลาด โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว และพัฒนาช่องทาง การตลาด โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม การเขื่อมโยงเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทร์ศรีวงศ์ (2547: 74) พบว่าการจัดการตลาดไม่ได้เป็น หน้าที่ของคนใจคนหนึ่ง โดยเฉพาะแต่เป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนที่จะช่วยเหลือกันในการ แสวงหาช่องทางการตลาด ให้มีมาตรการรองรับที่แน่นอน

2) การส่งเสริมการตลาด สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการ เกี่ยวกับ การโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ การส่งเสริมการใช้สินค้า/ผลิตภัณฑ์ในสมาชิก กลุ่ม การเปิดโอกาสให้แหล่งผลิตเป็นที่ศึกษาดูงาน และ การสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงาน/ องค์กรอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทร์ศรีวงศ์ (2547 : 75) ที่พบว่า การ ประชาสัมพันธ์กลุ่มและสินค้าจะทำให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอย่างกว้างขวาง

3) การบริหารตลาด สมาชิกมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับการกำหนดแหล่ง จำหน่าย/แหล่งบริการ/ลูกค้าเป้าหมาย และ การติดตามข้อมูล/ความต้องการของตลาด ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทร์ศรีวงศ์ (2547: 75) ที่พบว่า ด้านการตลาดในส่วนของการ ตั้งราคาที่เหมาะสม การจัดการในเรื่องของตัวสินค้าให้มีเพียงพอต่อความต้องการและได้มาตรฐาน ตามที่ตลาดต้องการ การมีสถานที่เหมาะสมในการจัดเก็บสินค้าและพิจารณาถึงต้นทุนที่จะเกิดขึ้น จากการขนส่งในการดำเนินการตลาด

2.2.4 ด้านการเงิน โดยภาพรวมสมาชิกมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นดังนี้

1) การระดมทุน สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุนจากภายในสมาชิก เช่น หุ้น ออมทรัพย์ การกู้ยืมเงินจากแหล่งทุนภายนอก ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุน และการช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการด้านแหล่งเงินทุน ซึ่งสอดคล้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยา จันทะวงศ์ศรี (2547 : 77) ที่พบว่า การไม่สามารถระดมทุนจากชาวบ้านได้เพียงพอ ทำให้ชุมชนต้องเริ่มทำกิจกรรมด้วยการกู้ยืม โดยเฉพาะการกู้ยืมនอกระบบ จะทำให้ธุรกิจมีหนี้สะสมเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยได้ ทำให้ต้องเลิกกิจการไป นอกจากนี้การวางแผนโครงการที่ต้องใช้เงินทุนที่มากกินไปนั้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนนั้นประสบปัญหารือว่า ดังนั้นจึงควรมีการศึกษางบประมาณที่จะใช้ในโครงการอย่างละเอียด และต้องมีความนับไว้ได้ในแหล่งที่มาของเงินทุน ซึ่งผลการวิจัยของสามารถ แทนวิสุทธิ์ (2548: 48) พบว่า กลุ่มได้มีการสะสานทุนเรือนหุ้นจากการถือหุ้นของสมาชิก

2) ระบบบัญชี สมาชิกมีความเห็นด้วยว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับ การกำหนดแผนการใช้จ่ายเงิน การกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงิน การจัดทำหลักฐานทางบัญชีอย่างเป็นระบบ การลงบัญชีรายรับ/รายจ่าย/การบิดบัญชีประจำวัน การตรวจสอบ/รายงานการเงินประจำเดือน และการตรวจสอบ/รายงานการเงินประจำปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสามารถ แทนวิสุทธิ์ (2548: 152) ที่พบว่า กลุ่มนี้มีการลงรายการรับ-จ่ายเงินทุกรายที่มีการรับ-จ่ายเงิน มีการจัดทำระเบียบการจ่ายเงินของกลุ่มไว้อย่างชัดเจน และการเบิกจ่ายเงินเป็นไปตามต้องคุณธรรม การบริหารกลุ่มและบัญชี คำท่าเริ (2549: 74) พบว่า มีการบันทึกทุกรายที่มีกิจกรรมรับ-จ่าย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า กลุ่มนี้มีความรู้ในเรื่องการจดบันทึกการเงิน/บัญชีเป็นอย่างดี และสมาชิกมีความเข้าใจในการควบคุมฐานะทางการเงินของกลุ่มก็เป็นได้

2.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน

1) การวางแผนการดำเนินงาน สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม มีปัญหารือว่า การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มไม่ชัดเจน และ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในห้า มีปัญหารือว่าวิสาหกิจชุมชน ไม่มีความพร้อมด้านข้อมูลเพื่อประกอบการวางแผนดำเนินงาน ดังนั้น สมาชิกประมาณสอง ในห้าให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงานกลุ่ม และสมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรพัฒนาความรู้ด้านการวางแผนให้กับบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ศุภิตร อกิจษัย (2549: 64) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนใน จังหวัดเชียงใหม่ ไว้ว่า ผู้นำกลุ่มต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากแผนจะแสดงถึงข้อมูลการปฏิบัติงานในอนาคตของกลุ่ม เป็นการแสดงข้อมูลเชิงวิเคราะห์ให้เห็นถึง โอกาสที่ธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้ โดยสมาชิกกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนร่วมกัน

2) คณะกรรมการ สมาชิกเกือบหนึ่งในสิบ มีปัญหาเรื่องคณะกรรมการขังขาด ความกระตือรือร้น ในการบริหารงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และขาดความเข้าใจในการจัด โครงสร้างหน้าที่ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตามลำดับ ดังนี้ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในห้า ให้ เสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงคณะกรรมการเมื่อครบวาระที่กำหนด และสมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรอบรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้นำอย่างต่อเนื่อง ปัญหานี้มีผลต่อการ ดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ข้อเสนอแนะที่สมาชิกระบุ จึงควรนำไปปรับใช้ เป็นอย่างยิ่ง

3) สมาชิก สมาชิกเกือบครึ่ง มีปัญหาเรื่องไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเป็น สมาชิก สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม มีปัญหาเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ดังนี้ สมาชิกมากกว่าสามในสี่จึงให้ข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้สมาชิกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกัน สมาชิกมากกว่าครึ่งหนึ่ง เสนอแนะว่า ควรพัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่น การอบรมคุณงาน สถาศักดิ์สิทธิ์ กัญญา ศรีวงศ์ (2550: 91) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน ควรได้รับความร่วมมือจากสมาชิกทุกคน ต้องมีการพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็งเห็น ความสำคัญ และผลประโยชน์ของกลุ่มอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การรวมกลุ่มที่มีเป้าหมายเพื่อผลิต ศินท้าอกำหนดอย่างและผลิตภัณฑ์นั้นต้องมีคุณภาพดี

4) การจัดการข้อมูลข่าวสาร สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ มีปัญหาเรื่องวิสาหกิจ ชุมชนขาดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่ม ดังนี้ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม เสนอแนะว่า ควรมี การประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่มให้บุคคลภายนอกทราบอย่างทั่วถึง สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ เสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดให้มีการประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลกับสมาชิก และควรมีการวางแผน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ/เอกชน ตามลำดับ ข้อเสนอแนะเหล่านี้ เป็นเรื่องที่วิสาหกิจ ควรดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดการรับทราบ เข้าใจ และให้การสนับสนุนในที่สุด

5) การประเมินผล สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสิบ มีปัญหาเรื่อง การไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่ม ตามลำดับ ดังนี้ สมาชิกเกือบสองห้าเสนอแนะว่า ควรนำปัญหาส่วนใหญ่ที่พบมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง และ สมาชิกส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรกำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานประจำปีร่วมกัน เรื่อง นี้เป็นเรื่องที่วิสาหกิจชุมชนต้องให้ความสำคัญ เพราะการประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน ทำให้ ทุกฝ่ายได้รับทราบทุกเรื่องในเวลาเดียวกัน หากมีปัญหาในเรื่องใด ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะได้นำปัญหาที่ พน มาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน ต่อไป อันจะเป็นผลดีต่อวิสาหกิจชุมชนในที่สุด

5) การผลิต สมาชิกหนึ่งในสี่มีปัญหาเรื่อง ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้รับเครื่องหมาย รับรองคุณภาพบรรจุภัณฑ์ยังไม่ได้มาตรฐาน สมาชิกส่วนน้อย มีปัญหาเรื่องผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่

ต้องการของตลาด และวัตถุคุณในการผลิตไม่เพียงพอ ดังนั้นสามารถเก็บส่องในห้า เสนอแนะว่า ควรมีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด สามารถมากกว่าส่องในห้า เสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้รับการรับรองคุณภาพ และควรมี การส่งเสริมและพัฒนาให้มีการผลิตวัตถุคุณหลักขึ้นภายในท้องถิ่น ตามลำดับ ปัญหาและ ข้อเสนอแนะเหล่านี้ เป็นเรื่องสำคัญที่วิสาหกิจชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องเร่ง ดำเนินการ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาด โดยใช้วัตถุคุณหลักที่มี ภายในท้องถิ่น ทำให้มีต้นทุนการผลิตไม่สูงมาก อันจะส่งผลต่อการตลาด และทำให้วิสาหกิจ ชุมชนสามารถดำเนินการอยู่ได้

6) การตลาด สามารถมากกว่าหนึ่งในสิบมีปัญหารือเรื่อง ขาดความรู้ในการวางแผน การตลาด ดังนั้น สามารถมากกว่าครึ่งให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเชื่อมโยงตลาดสินค้าทั้งภายใน และภายนอกชุมชน สามารถเก็บส่องในห้า เสนอแนะว่า ควรมีการวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ ทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง สามารถมากกว่าหนึ่งในห้า เสนอแนะว่า ควรนำข้อมูลความต้องการ ของลูกค้ามาพัฒนาสินค้า สอดคล้องกับบุญรอด ทำที่ราชวิถี(2549: 78) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควร ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับความรู้เรื่องการบริหารการตลาดแก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชนให้มากขึ้น ทั้งนี้ การตลาดเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่จะทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบผลสำเร็จ ใน การดำเนินงาน

7) การเงิน สามารถหนึ่งในห้า มีปัญหารือเรื่อง การเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มไม่ เพียงพอ สามารถมากกว่าหนึ่งในสิบ มีปัญหารือเรื่องการสรุปผลกำไร-ขาดทุน ดังนั้นสามารถประมวล สองในสาม ให้ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุน ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง สามารถส่วนน้อย เสนอแนะว่า ควรมีการซื้อขายรายละเอียดการใช้จ่ายเงิน และ กลุ่มควรเปิดโอกาสให้มีการเพิ่มหุ้นประจำทุกปี ตามลำดับ ข้อเสนอแนะเหล่านี้ เป็นเรื่องที่ วิสาหกิจควรดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการ

8) การจัดการข้อมูลข่าวสาร สามารถมากกว่าหนึ่งในสี่ มีปัญหารือเรื่อง วิสาหกิจ ชุมชนขาดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่ม ดังนั้น สามารถมากกว่าหนึ่งในสาม เสนอแนะว่า ควรมี การประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่มให้บุคคลภายนอกทราบอย่างทั่วถึง สามารถมากกว่าหนึ่งในสี่ เสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดให้มีการประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลกับสมาชิก และควรมีการวางแผน และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ/เอกชน ตามลำดับ ข้อเสนอแนะเหล่านี้ เป็นเรื่องที่วิสาหกิจ ควรดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดการรับทราบ เข้าใจ และให้การสนับสนุนในที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 วิสาหกิจชุมชน ในอำเภอเทาเขย้อย จังหวัดเพชรบุรี

1) การวางแผนการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม ระบุว่า การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มไม่ซัดเจน ดังนั้น วิสาหกิจชุมชนควรให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงานกลุ่ม และควรพัฒนาความรู้ด้านการวางแผนการบริหารงาน กลุ่ม นอกจากนี้ คณะกรรมการควรได้รับการพัฒนา โดยส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานและการบริหารงาน เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

2) สมาชิก ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกเกือบครึ่ง มีปัญหาเรื่องไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม มีปัญหาเรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน สมาชิกมากกว่าสามในสี่ ให้ข้อเสนอแนะว่า ควร ส่งเสริมให้สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และสมาชิกมากกว่าครึ่งหนึ่ง เสนอแนะว่า ควร พัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่น การฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ดังนั้น คณะกรรมการวิสาหกิจชุมชน ควรจัดการให้สมาชิกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และควรประสานงานกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่น การอบรม ดูงาน

3) การผลิต ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า สมาชิกเพียงหนึ่งในสี่เท่านั้นที่ระบุว่า ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มยังไม่ได้รับเครื่องหมายรับรองคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด และวัตถุคุณภาพในการผลิตไม่เพียงพอ จึงเสนอแนะว่า ควรมีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาด ควรส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้รับการรับรอง คุณภาพ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาให้มีการผลิตวัตถุคุณภาพหลักขึ้นภายในท้องถิ่น หากวิสาหกิจชุมชนเร่งดำเนินการ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาด โดยใช้วัตถุคุณภาพหลักที่มีภายในท้องถิ่น จะส่งผลต่อการตลาด และทำให้วิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินการอยู่ได้

4) การวางแผนการตลาด ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสิบเท่านั้นที่มีปัญหาเรื่อง ขาดความรู้ในการวางแผนการตลาด และสมาชิกมากกว่าครึ่งให้ ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเชื่อมโยงตลาดสินค้าทั้งภายในและภายนอกชุมชน สมาชิกเกือบสองในห้า เสนอแนะว่า ควรมีการวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง หากวิสาหกิจชุมชนมีการวิเคราะห์ และกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงตลาดสินค้าทั้ง

ภายในและภายนอกชุมชน รวมทั้งประธานาธิบดีที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอรับการสนับสนุน เกี่ยวกับความรู้เรื่องการบริหารการตลาดแก่วิสาหกิจชุมชนมากขึ้น จะทำให้วิสาหกิจชุมชนสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงในการวางแผนการตลาดของวิสาหกิจชุมชน ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5) เงินทุนหมุนเวียน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกหนึ่งในห้า ระบุว่า เงินทุนหมุนเวียนของกลุ่มไม่เพียงพอ จึงเสนอแนะว่า ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเพิ่มหุ้นประจำทุกปี ดังนี้ ผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต้องส่งเสริมสมาชิกกลุ่มให้มีการถอน และระดมทุนภายในกลุ่ม อย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่ม อย่างเพียงพอ

6) การจัดการข้อมูลข่าวสาร ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ มีปัญหาเรื่อง วิสาหกิจชุมชนขาดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่ม และ สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสามเสนอแนะว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกลุ่มให้บุคคลภายนอกทราบอย่างทั่วถึง สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสี่ เสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดให้มีการประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลกับสมาชิก และควรมีการวางแผนแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ/เอกชน ตามลำดับ ดังนั้น วิสาหกิจควรดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้สมาชิกเกิดการรับทราบ เข้าใจ และให้การสนับสนุนในที่สุด

3.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) การวางแผนการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสาม ระบุว่า การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มไม่ชัดเจน ดังนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานและการบริหารงาน เพื่อคณะกรรมการจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) สมาชิก ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกเกือบครึ่ง มีปัญหาเรื่องไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งเสนอแนะให้ส่งเสริมให้สมาชิกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของสมาชิก เช่น การอบรมดูงาน ข้อเสนอแนะเหล่านี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปจัดเป็นหลักสูตรอบรมและจัดการส่งเสริม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชน ต่อไป

3) การผลิต ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า สมาชิกเพียงหนึ่งในสี่เท่านั้นที่ระบุว่า ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มยังไม่ได้รับเครื่องหมายรับรองคุณภาพ ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ได้รับการรับรองคุณภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม และสำนักงานเกษตรอำเภอ ก็ควรให้ความสนใจและถ่ายทอดความรู้เรื่อง ขั้นตอน เกี่ยวกับการขอรับเครื่องหมายรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพ

ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เพื่อวิสาหกิจชุมชนจะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายในกลุ่มให้ได้มาตรฐานต่อไป

4) การวางแผนการตลาด ถึงเมื่อว่าผลการวิจัยจะพบว่า สมาชิกมากกว่าหนึ่งในสิบเท่านั้นที่มีปัญหาเรื่อง ขาดความรู้ในการวางแผนการตลาด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอ ก็ควรให้ความสนใจและให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการบริหารการตลาด พร้อมทั้งเน้นการพัฒนากลุ่มและสมาชิกให้มีความรู้ความสามารถในการด้านธุรกิจการตลาดมากขึ้น เพื่อวิสาหกิจชุมชนจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงวางแผนการตลาดในการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบ ต่อการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน

3.2.2 ควรศึกษา กลุ่นวิสาหกิจชุมชน ที่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำมาปรับใช้ในกลุ่นวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอื่นๆ

3.2.3 ควรศึกษา กลุ่นวิสาหกิจชุมชน โดยแยกประเภทกิจกรรม ในการดำเนินงาน วิสาหกิจชุมชน เช่น กลุ่นวิสาหกิจชุมชนคุณย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น

3.2.4 ควรศึกษา การวิจัยกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน